

RUBIN POPA

(3 iunie 1901 — 12 februarie 1958.)

Școala română de anatomie patologică a suferit o mare pierdere. În ziua de 12 februarie a acestui an a încetat din viață, după o grea boală, profesorul *Rubin Popa*, doctor în științele medicale, titularul catedrei de anatomie patologică și directorul institutului de oncologie din Cluj.

Rubin Popa s-a născut în comuna Ciugudul de Jos din raionul Aiud, fiind unul din cei opt copii ai unei familii de țărani. Își începe studiile la Blaj și le termină la Cluj, obținând rezultate strălucite. Încă student fiind, colaborează în cadrul catedrei de anatomie patologică, unde va deveni în curînd, abia la 3 ani după terminarea studiilor, șef de lucrări. *Rubin Popa* ocupă un loc important în școala română de anatomie patologică de la Cluj, alături de *Titu Vasiliu*, eminentul elev al lui *Babeș*. Între 1928—1932, face o călătorie de studii în Germania și Franța, avînd posibilitatea să lucreze alături de unii reprezentanți străluciți ai specialității sale, ca *Roussy*, *Rhoda Erdmann*, *Robert Meyer* și *Rösste*. Datorită capacității și pregătirii sale multilaterale, în anul 1942 e numit profesor de patologie generală, iar în 1948 profesor de anatomie patologică. Timp de 28 de ani a fost șef de secție la Institutul de oncologie din Cluj — iar în ultimii ani director.

Profesorul *Rubin Popa* și-a cîștigat cele mai mari merite la catedra de anatomie patologică. Cursurile sale au fost întotdeauna clare, precise și inteligibile, calități la care a contribuit limba sa nuanțată și frumoasă. El a izbutit să ridice predarea anatomiei patologice la un nivel

foarte înalt, și s-o lege mereu de materialul clinic curent. A militat neobosit pentru răspîndirea și dezvoltarea învățămîntului morfologic.

Activitatea profesorului *Rubin Popa* e bogată și multilaterală. Cele mai importante lucrări ale sale se ocupă cu problema tumorilor, cu modificările de natură reumatică și cu bolile de sistem. A fost unul din cei mai de seamă statisticieni de la noi din țară, în domeniul oncologiei. Linia mereu ascendentă a carierei sale a fost frîntă tocmai de boala împotriva căreia a luptat toată viața.

Moartea profesorului *Rubin Popa* înseamnă o mare pierdere și pentru noi. Mulți dintre noi l-am avut dascăl, iar legăturile dintre profesor și elev s-au transformat deseori în prietenie. Legătura strînsă dintre facultățile noastre și problemele identice ce le-aveam de rezolvat au făcut ca relațiile noastre să fie nu numai posibile ci și necesare. Deseori ne-am adresat lui *Rubin Popa* referitor la probleme de organizare și de specialitate medicală, iar el ne-a primit întotdeauna, aproape lunar, cu cea mai mare bunăvoință și prietenie. Răspunsurile și sfaturile sale bine chibzuite, clare, ne-au ajutat întotdeauna.

Prin moartea profesorului *Rubin Popa* am pierdut un dascăl și un prieten; îi vom păstra amintirea cu recunoștință.

GYERGYAY FERENC